

ДЪТСКА ПОЧИВКА

Есень

Жълтѣятъ, капятъ листата,
Линѣе, вѣхне гората;

Въ усои бистро поточе,
Самотно, тжжно клокоче.

Долини пусти — нѣмѣятъ,
Въ тѣхъ пойни птички не пѣятъ:

Отдавна „сбогомъ“ казѣха,
Въ страни далечни бѣгаха . . .

Завѣя буря въ полето,
Дъждъ-сълзи рони небето, —

Некъ злата есень се мръщи —
Ний сме на топло вѣвѣ кжши.

Хр.
